ȘTIRI ȘI REPORTAGII

Regulamentul Străjii Țării spune

Oficialii nu pot fi simultan președinți la două federații

...dar pot ocupa demnități diferite în mai multe federații

Notița unui confrate de seară, privitoare la un aliniat din regulamentul Străjii Țării privitor la interzicerea cumulului de demnități în diverse federații de specialitate, a provocat o ușoară confuzie — datorită redactării incomplete.

Pentru a restabili adevărul aducem precizarea că aliniatul în chestie se referă numai la demnitatea de președinte — care nu poate fi ocupată în același timp, la două federații. Incolo acest «cumul» este permis. Astfel, d. col. Th. Davila este președinte al federației de hockey pe gheață și vice președinte al federației de foot-ball. D. Cezar Popescu a fost președinte al federației de motociclism și membru în comitetul federal F.R.F.A. D. Grigore Caracostea este secretar general al federației de tennis și președinte al federației de rugby.

Precum se vede o situație clară, care nu se pretează nici la interpretări și nici la insinuări.

Cu Stadiul Român în Italia

(Continuare din pagina 1)

celor care îl calcă mai sus de picioare.

... ȘI O FARSA REUȘITA A D-LUI VIRGIL IOAN

Masa de seară a decurs într'o atmosferă foarte plăcută. Tot aci s'a aflat că mai toată echipa a avut de suportat o farsă a d-lui Virgil Ioan. Iată de ce este vorba.

Când s'a anunțat programul călătoriei, o zi înainte de plecare, d. Virgil Ioan, a comunicat că prin Franța nu se poate trece fără masca de gaze. Prin urmare a invitat jucătorii să aducă măștile.

Natural că jucătorii au cărat tot drumul măștile. Cei care nu au avut, au împrumutat de unde au apucat. Când s'a aflat că totul nu este altceva decât o farsă natural că s'a râs cu poftă.

PALMARESUL LUI «AMATORI»

Primul match din cadrul turneului este împotriva clubului «Amatori». Campioană a Italiei, a cules nenumărate succese împotriva echipelor italiene și mai ales împotriva celor străine. Iată în câteva cuvinte ce reprezintă echipa aceasta:

Centinari 29 ani, 80 kg., 10 jocuri internaționale.
Maffioli 31 ani, 77 kg., 11 jocuri internaționale.
Cova 24 ani, 82 kg., 6 jocuri internaționale.
Campagna 28 ani, 73 kg., 8 jocuri internaționale.
Becca 23 ani, 73 kg., 3 jocuri internaționale.
Ghezzi 30 ani, 72 kg., 3 jocuri internaționale.
Re Garbagnati 27 ani, 85 kg., 9 jocuri internaționale.
Pazeri 23 ani, 80 kg.
Sgorbati 28 ani, 84 kg., 9 jocuri internaționale.
Bevilacqua 24 ani, 95 kg., 6 jocuri internaționale.
Battaglini 20 ani, 95 kg.
Tagliabue 30 ani, 85 kg., 7 jocuri internaționale.
Gorni 23 ani, 75 kg., 1 joc internațional.
Barzaghi II 22 ani, 82 kg.
Cazzini 31 ani, 75 kg., 14 jocuri internaționale.
Bottonelli 28 ani, 90 kg., 7 jocuri internaționale.
Moretti 27 ani, 72 kg., 5 jocuri internaționale.
Aloisio 26 ani, 75 kg.
Visentin 27 ani, 95 kg., 10 jocuri internaționale.

PALMARESUL

Amatori b. F. C. Nizza	21- 6
Amatori b. P. U. C. di Paris	11-6
Amatori b. Valence Sportive	6- 3
Amatori b. R. C. Pontarlier	5- 0
Amatori b. Selez. Jura Franceză	27- 8
Amatori b. S. C. Chambèrien	8- 3
Amatori b. F. C. Lyon	11-10
Amatori b .S. C. Vienne (camp. Franța	27- 9
Amatori b. Red Star Olimpique	27- 9
Amatori e Red Star Olimpique	6- 6
Amatori b. Racing Franc Comptè Besançon	8- 3
Amatori b. F. C. Nizza	24- 0
Amatori b. Hannover 1878	27- 0

După cum lesne se poate vedea o echipă tare cu un palmares impresionant.

Matchul cu „Amatori"

De bună seamă că rezultatul matchului îl cunoașteți din relatările telefonice. Vi s'a părut desigur surprinzător că am fost învinși cu 31-0 realizând cea mai grea înfrângere din ultimii opt ani. Nu vom contesta nici un moment că italienii au fost cu mult mai buni și nu am fi putut niciodată să-i învingem după cum nu vom face acrobații cu argumentele ca să dovedim că până la urmă am fi crezut un singur moment ca o formație ca Amatori pe care în anii trecuți o învingeam ușor să poată ajunge la perfecțiune cu linia de atac și mai ales cu grămada. Să nu uităm că am avut în echipă specialiști la tușe ca Covaci și totuși n'am isbutit să luăm o singură dată balonul. Ne-au dominat în acest compartiment cu autoritate și au avut plecări pe care nu le-am putut reține.

Echipa noastră s'a apărat o repriză admirabil. A culcat enorm. Cred că s'a placat în prima parte a jocului mai mult decât s'a secerat în două matchuri din campionatul românesc. Dealtfel, scorul de 6-0 spune suficient. In partea a doua a jocului, când noi credeam că ne vom impune, milanezii au imprimat un joc la mănad bordant. Stadiștii, specialiști la această metodă, au fost bătuți cu propria lor armă. E drept că încercările din partea a doua a jocului au găsit o formație vlăguită, incapabilă să mai facă o apărare tare. Am avut și noi ocazii bune dar nu au putut fi încheiate. In general italienii au dominat și s'au impus cu Mafiolli care este pur și simplu formidabil.

Din echipa noastră au muncit mult Tudor Ioan, Virgil Ioan, Gică Ionescu, Covaci, Tănase, Gabai și Nicolau.

IATA ȘI CATEVA DECLARAȚII DUPA MATCH

D. Virgil Ioan, conducătorul echipei românești: Italienii au jucat cu mult mai bine decât ne-am așteptat. Sunt în mare progres. Au viteză, adresă și mult elan. Noi, am jucat cu mult sub forma obișnuită.

Mafiolli, din echipa italiană: Românii au jucat foarte sportiv. Am impresia că au fost obosiți.

ART. VOGEL

U. F. S. R. nu poate revoca amnistierea lui Radian

Federația de hockey era în drept să se pronunțe

(Continuare din pag. I-a)

Ni s'a vorbit de o anumită intervenție la UFSR, împotriva acestei decizii.

Răstălmăcită, această intervenție ar fi urmarea constatării unui viciu de formă în forul de judecată. Sau, dacă vreți mai clar, federația nu ar fi fost în drept să se pronunțe.

De aici memoriu.

De aici tot tam-tamul.

De aici versiuni că recalificarea lui Radian va fi anulată.

Pentru noi însă problema este definitiv rezolvată Nu vedem nici o eroare și nu scontăm nici o complicație.

Forul de specialitate a judecat bine și în drept.

Motivul?

Unul singur.

Anul trecut, jucătorul Radian a introdus o cerere de amnistie la UFSR. O cerere care a găsit suficient ecou în inimele celor care au fost sesizați — toți sportivi încercați și cu mulți ani de experiență

Rezoluția nu a fost însă favorabilă lui Radian. Căci pe cerere s'a scris — și se poate vedea și astăzi — că numai federația respectivă poate să soluționeze acest caz.

Repetăm: numai federația respectivă.

Astăzi, aceasta s'a pronunțat.

Regulamentar.

Cum s'ar putea motiva, în atari condițiuni, memoriul către UFSR?

Sau cum ar putea acest înalt for să procedeze altfel decât să se declare de acord cu decizia federației?

Noi nu știm.

Bomba

Și acum, când am ajuns la partea finală a reportagiului, să ne fie permis să aducem un amănunt care — în termen tehnici — este o veritabilă «bombă».

LA U. F. S. R. NU S'A PRIMIT NICI UN MEMORIU IN LEGATURA CU RECALIFICAREA LUI RADIAN.

Din partea nimănui.

Deci toate câte s'au spus și s'au scris pe această temă, până acum, au fost simple svonuri de cafenea.

Nu înseamnă însă că memoriul nu s'ar putea produce de acum în colo.

Căci demisionații s'ar putea să recurgă și la această cale, care — lor — le-ar apărea firească.

Ce se va întâmpla atunci?

Nimic.

Căci...

Preferăm să nu mai argumentăm ultimul nostru răspuns, așteptând — mai bine — memoriul și judecarea lui de către UFSR, când se va ști — și de cei cari astăzi văd altfel — punctul de vedere al acestui for, pe care, nouă, ni l-a comunicat — discutând pe marginea regulamentului — un oficial de marcă al acestei instituții.

Bucur Berceanu

Franța întâlnește Portugalia și Anglia

In numărul de eri am anunțat că echipa națională a Franței va desfășura o activitate normală în cursul anului 1940.

La 28 Ianuarie echipa Franței va întâlni Portugalia la Paris. La 11 Februarie se va disputa tot la Paris matchul Franța — Anglia.

La 7 Ianuarie

Gloria C. F. R. organizează o reuniune de box

La 7 Ianuarie va avea loc la Galați o reuniune amatoare de box în cadrul căreia boxerii gălățeni vor întâlni adversari bucureșteni.

Reuniunea aceasta va servi drept criteriu de selecție pentru campionatele regionale ale Dunării de Jos.

CU „MOȘ-AJUNUL"

Sportul Studențesc și-a continuat activitatea de Crăciun, sărbătorind așa cum se cuvine creștineasca aniversare

Mircea Bădulescu ventrilo.g Cuplul Gică Popescu-Mihăilescu concurat de Remus-Ștefănescu

Crăciunul a trecut. Iată că după sărbătorile acestea în care creștinitatea a serbat nașterea Mântuitorului, sportivii dornici de un repauz îndelung așteptat se gândesc la anul care vine.

Printre marile grupări care nu și-au răspândit jucătorii prin toate colțurile țării este bineînțeles gruparea universitară Sportul Studențesc. Cum au petrecut Crăciunul acești jucători, iată subiectul reportajului nostru de față.

CU MOȘ-AJUNUL LA «MARINICA»

Tradiționalul «Moș Ajun» a fost serbat de jucătorii alb-negrii cu fastul obișnuit.

Jucătorii s'au întrunit la sediu, unde după ce au pus la punct ultimele amănunte de ordin muzical au plecat cu colindul.

Cum pe președinte nu-l puteau găsi acasă, deoarece era plecat în provincie, iată pe toți gata să sărbătorească această zi de ajun în modul tradițional.

Au plecat sub conducerea lui Duce, căpitanul echipei să colinde. Și cum turul pe la conducătorii clubului s'a terminat cu ceremonialul de etichetă, iată-i pe studenți în situația de a urca pe la cunoscuții și amicii grupării universitare.

Centrul preocupărilor corului alb-negru era desigur sediul de întâlnire al studenților. Căci trebue să se știe că studenții, în special jucătorii au un centru de întâlnire, și acela este casa lui Marinescu, simpaticul «Bimby».

Corul a sosit la casa lui Marinescu după ce luase un «achiu» deasemenea tradițional.

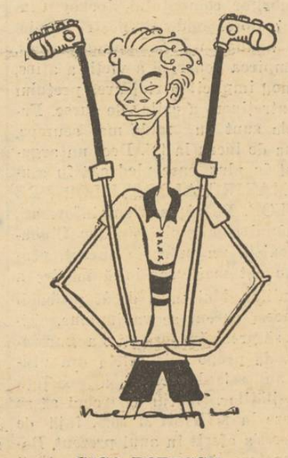

GICA POPESCU

Cu vocile aranjate și puse la punct, echipierii alb-negrii au trecut la urarea din aceste zile de sărbătoare. Corul a reușit din toate punctele de vedere, și în special din acel al volumului. Numai voci baritonale și basé au acoperit bineînțeles vocile de tenori și soprane ale unui Mircea Rădulescu și Titi Dumitrescu.

In orice caz s'a dovedit după spusele specialiștilor că acest cor avea mai multe aptitudini de jazz, în care trompeta ar avea un rol de prim ordin.

După acest program de cor au urmat câteva numere de cântece executate de jucători în parte.

Astfel *Ghenea* a cântat un cântec de leagăn foarte reușit. A intonat foarte bine cântecele din regiunea Calafatului.

Duce și *Tache Dumitrescu* au executat cu brio un duo caracteristic din țara Pindului.

Drăgan a dovedit din nou că este un meloman. A prezentat cu o gingășie demnă de relevat ultimele șlagăre auzite la «Colorado», unde a petrecut cu mult antren nopțile dinainte de Crăciun împreună cu camaradul dela F. C. Național, Nedelescu.

Mitan, preocupat de chestiuni de ordin matrimonial, nu a cântat de cât o singură bucată și anume: «Ți-am pus în deget un inel».

MIRCEA BADULESCU IN REGIM SEC NU A AVUT VOCE

Ultimul șlagăr de simpatie era așteptat din partea lui Mircea Bădulescu. Dar așteptările nu au fost îndreptățite. Mircea Bădulescu, care a decis să nu mai aibe nimic comun cu licoarea lui Bachus, a suferit un crunt eșec, căci și-a pierdut complet vocea. Cei mai mulți au avut la un moment dat impresia că Mircea Bădulescu a devenit ventrilog.

GICA POPESCU ȘI MIHAILESCU IN DUO AU STARNIT SUCCESUL SERII

Cei doi atacanți Gică Popescu și Mihăilescu au cântat cu succes un duo care a avut o priză deosebită în rândurile suporterilor alb negri. Cei doui jucători au cântat: «Le bateau des ibs».

Remus și Ștefănescu pentru a contrabalansa succesul celor doi coechipieri au cântât apoi o «Țigănească» care a stârnit un succes deosebit.

Ultimul număr a revenit lui Titi Dumitrescu care a făcut o urare în versuri conducătorilor reprezentați la această reuniune prin d. Const. Ursache.

Tuturor le-a mulțumit, veșnic tânărul «Nea Titel» care a știut să încheie prin câteva cuvinte bine simțite această reuniune camaraderească, care de puține ori se întâlnește în viața unui club.

RADU PRUNDU

CIFRE DIN BOXUL AMERICAN...

Matchul Demsey - Tunney a bătut recordul rețetelor

In hebdomadarul francez «Candide» găsim următorul reportaj, pe care dat fiind interesul pe care-l prezintă, îl publicăm în întregime:

Am venit la Madison Square Garden ca să asist la ultima reuniune de box estivală. M'am dus, până una alta să trag o «sueță» cu Dempsey în fața barului său, cel mai sportiv bar din New-York, când privirile mele sunt atrase de un spectacol dureros, lamentabil. In mijlocul trotuarului, un negru, cu capul plecat pe stânga, solicită caritatea publică cu ajutorul unei tăblițe pe care sta scris: «Sunt boxeurul Kid Brocks; am fost sparring-partenerul lui Primo Carnera, acum sunt orb și fără resurse».

I-am aruncat în pălărie o piesă de jumătate dolar și fără a avea curajul să-i pun vre-o întrebare, am traversat strada pentru a discuta cu milionarul Jack asupra acestui trist destin al ringului

— Sunt mulți, foarte mulți acei sportivi cari, dacă nu sunt reduși la mizerie, duc totuși o viață zbuciumată și dificilă, pe care multimea nu o cunoaște.

Dempsey n'a citat nici un nume, dar cred că se gândea neapărat la acei nenorociți cari rătăcesc acum ca fantomele în jurul lui Madison. aceia care înainte câștigaseră mii de dolari, cari, într'o vreme, erau plătiți în «șase zile» cu o mie de dolari pe noapte și cari acum, după ce au alergat mai mult de o sută șase zile, nu au cinci dolari în buzunarul lor.

•

— Dar el, Dempsey, e oare bogat?

Nu, el își câștigă frumos existența sa, dar și-a pierdut toată averea în crack-ul acela de bursă din 1929 și cu cele două hoteluri pe cari le-a cumpărat la San-Francisco. El mai păstrează titlurile devalorizate în urma crach-ului și mai speră ca într'o zi...

Dar dacă el a pierdut milioanele pe cari le-a câștigat boxând — căci el a fost sportivul care a făcut să se realizeze cele mai mari rețete din lume — el mai posedă o situație destul de bună. Barul său unul din cele mai frequentate din New-York îi aduce 25.000 de dolari anual. Dempsey, a cărui popularitate rămâne enormă în Statele Unite, e un nume pentru care se plătește enorm ca să fie marcă de încălțăminte, ciocolată, bretele, etc. Toată lumea îl caută, căci sportivii — dar ce spun toți americanii — îl consideră o mare figură națională».

Tunney este însă cel mai bogat dintre sportivii Statelor Unite. deși a boxat mai puțin ca Dempsey, deși e mai puțin popular ca el. Dar Tunney, care nu a făcut decât speculațiuni fericite, care a dat foarte puțin managerilor săi, căci el se conducea singur, în timp ce Dempsey împărțea colaboratorilor săi cel puțin jumătate din bursc. — Tunney, după cum spuneam, tronează în fruntea numeroaselor sale milioane.

Se știe cum s'a căsătorit cu fiica asociatului marelui bancher Morgan, o fată tânără, care avea să aducă cel puțin 50 milioane de dolari.

Genne Tunney, care a citit și studiat mult, care a devenit un gentleman distins, manierat și instruit, e admis astăzi în înalta societate new-yorkeză. El duce viața marilor miliardari, el își petrece timpul între New-York, proprietatea sa magnifică din Connecticut și Miami, unde se duce să joace golf. Și la doi ani odată, face un voiaj de plăcere în Europa.

•

E destul de curios de altfel că cei doi vechi mari campioni sunt amândoi convinși partizani ai actualului președinte al Statelor Unite. Dempsey e cel mai bun agent electoral al d-lui Roosevelt și Tunney unul din viitorii membrii ai guvernului său.

— I-am întâlnit pe Tunney și Dempsey, acum două săptămâni, în barul lui Dempsey — îmi spunea eri Curt Riess, unul din cei mai vechi campioni mondiali — și i-am auzit vorbind, în acelaș timp, și despre politică și despre box. Ceeace nu-l împiedică pe Tunney, cu toate ocupațiile sale multiple de milionar, să fie prezent la toate matchurile mari de box.

Tunney, trebue subliniat acest lucru, e un băiat încântător și foarte iubit de anturajul său.

•

Vorbind de cei doi mari rivali, e necesar, — pentru a putea aprecia origina averii lui Tunney, — să ne ocupăm de cele mai mari rețete realizate cu boxul în Statele Unite

Cele mai mari cinci rețete au fost realizate cu Dempsey pe afiș.

Recordul l-a bătut cel de-al doilea match Dempsey—Tunney, când s'a realizat 2.658.000 dolari, care ar însemna 80.000.000 franci.

A doua rețetă grandioasă a fost obținută la primul match Dempsey—Tunney, la Philadelphia, când s'au încasat 1.800.000 dolari.

Celebrul match Dempsey—Carpentier, din 1921, e clasat al treilea, cu 1.789.000 dolari.

Vin apoi matchurile Dempsey—Firpo: 1.058.000 dolari; Joe Louis—Baer: 1.000.000 dolari; Sharkey—Schmeling: 749.000 dolari.

Districtul Brăila a cerut un ajutor F. R. F. A. pentru închirierea unei săli necesare școlii de arbitri

La F. R. F. A. s'a primit din partea districtului de football Brăila o adresă prin care solicită un ajutor material de 4000 lei, pe care să-l folosească pentru închirierea unei săli în care să poată ține cursurile școlii de arbitrii.

Această cerere de fonduri neobișnuită a fost primită cu indignare de forul nostru de resort care, în răspunsul trimis, a acuzat districtul Brăila de o condamnabilă lipsă de inițiativă.

Găsirea unei săli pentru cursuri, la unul din liceele din localitate, nu ni se pare atât de dificilă și credem că districtul respectiv și-a dat singur un vot de blam.

Tineri și bătrâni participați cu toții la cursurile școlii de arbitraj

Un comunicat - apel al F. R. F. A.

Pentru cursurile școlii de arbitrii care vor începe în prima jumătate a lunei Ianuarie se observă un interes special.

Cursurile acestea au și scopul de a învăța regulile jocului pe cei cari vor să le cunoască fără să devină arbitrii.

In legătură cu această școală, federația de specialitate a dat următorul comunicat-apel.

In «Universul Sport» cu data de 30 Decembrie 1939 se spune că «Școlile de arbitri sunt greu de organizat» și se întreabă dacă nu «se va renunța la proect».

Ne folosim de acest prilej pentru a face cunoscut marelui public amator al footballului că conducerea FFFA nici nu se gândește să renunțe la acest proect, ci, mai degrabă, să renunțe poate la colaborarea cu acei ce nu sunt în stare să învingă acele «greutăți de organizare».

Ne trebue oameni de ispravă în conducerea sportului, iar acei cari se sperie de «greutăți» mai bine ar face să-și trăiască lin viața lor tihnită de toate zilele și să lase altora, poate mai dornici de a învinge «greutăți», sarcina de a lupta și de a îndrepta.

Trăim vremuri grele, de luptă aprigă pe toate tărâmurile, în care numai oamenii de nădejde cu sufilte oțelite și cu spirit de sacrificiu, pot înfăptui lucruri mari, pe când acei, cărora le lipsește «focul sacru», sunt sortiți să trăiască în bezna mediocrității lor.

Ne permitem deci să facem apel la toți oamenii de bine, tineri și bătrâni, amatori de a deveni arbitri sau chiar simpli amatori ai sportului nostru, să vină în număr cât mai mare să urmeze aceste cursuri, chiar de n'ar fi decât pentru a cunoaște sportul nostru mai bine și, deci, a-l putea aprecia mai bine.

Mai ales, atât de comentatul «arbitraj în diagonală» este, după părerea noastră, menit să înlesnească nespus de mult sarcina arbitrului, deci implicit regulata desfășurare a jocurilor și, ca atare, plăcerea marelui public de a asista la spectacole frumoase.

Acest sistem cere însă, pe lângă un arbitru de centru care să-și fi însușit mecanismul lui și doi arbitri de tușă conștiincoși.

Se va putea deci pune problema ca, mai ales la jocuri districtuale, în lipsa vreunui arbitru de tușă, să se apeleze la o persoană din asistență pentru a îndeplini această funcțiune. Iată dar de ce ar fi bine ca un cât mai mare număr de spectatori să fie familiarizat cu problema.

Bineînțeles, acest apel la spectatori nu s'ar face decât dacă ar lipsi arbitrul delegat, astfel că se insistă, cu acest prilej, ca d-nii arbitrii delegați să fie conștienți de răspunderea lor și să facă, fără reticențe, efortul de a îndeplini misiunea ce li s'a încredințat.

In consecință, ne permitem să reînoim apelul nostru către toți arbitrii vechi și noui și către toți amatorii de football din întreaga țară, mulțumind dinainte celor ce vor urma punctul și cu regularitate aceste cursuri.

Președinte
(ss) T. A. DAVILA

Președintele Comisiei Centrale a Arbitrilor
(ss) D. XIFANDO

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.